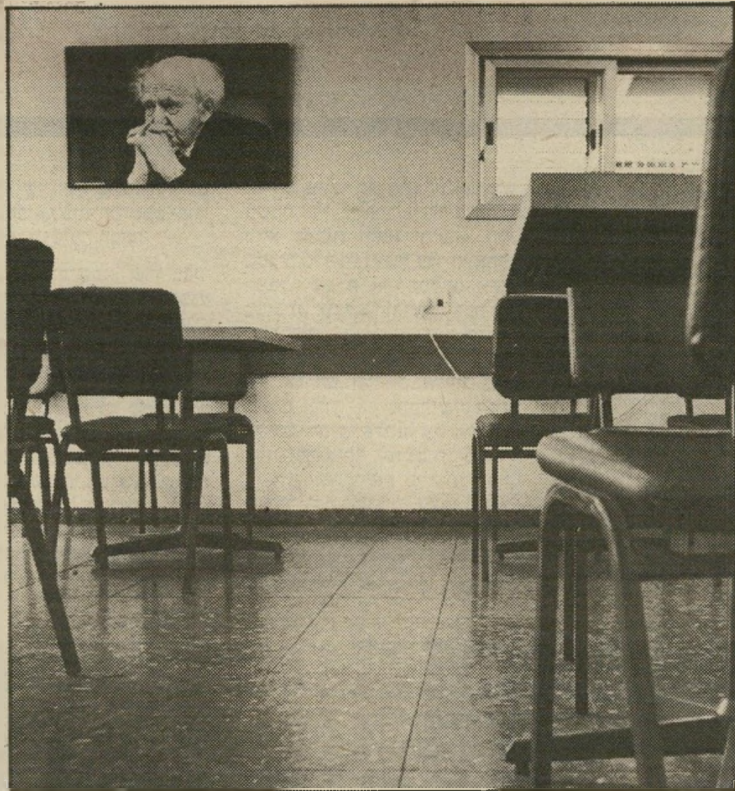

בהירקון 110 לא מאמינים לפרס

במרכז המיפלאה אפילו לא מתחילים להתרגש. שם כבר שמעו הרבה פעמים דיבורים על פרישה. ביום שהלישכה ישבה המשיך מרכז המיפלאה להתפורר.

יונתן שם-אור

● **אם היית מרגישה טוב, היית רוצה להתחלק עם כל העולם. רק מי שרע לו מתכנס בתוך עצמו.**
מרבית, לא?
טוב, נכון, אז מה? אבל המצב רע בכל המדינה, לא?

מקהלת הצבא האדום

החדר הכי עליו בכל הבניין של מיפלאה העבודה, ארבע וחצי קומות קרירות ברחוב הירקון 110, הוא החדר של בקי פרישטאט, מהמחלקה לתרבות, שמחזיקה כרטיסי-ביקור בשלוש שפות: ערבית עברית ואנגלית, המספרים לכולם שהיא "היועצת של שמעון פרס לענייני תרבות" והיא נוסעת למוסקבה, ל"שבויעים וחצי. אלף פגישות, מיליון נאומים, ואולי גם יצא משהו. בינתיים עולים אליה לרגל, וממש קשה להאמין איזה ספרות

לא נפרוש

תבוא ביום החמישי, "אומרת לי מישהי, אחרי שהיא סוגרת את מקלסת-הטלוויזיה, המשרד תוכניות לילדים, "ואז תראה פה פעילות. אז אנחנו ממש עובדים."

כולירה

מה אתם מחפשים?
● **סתם. מה את קוראת?**
אני קוראת, כי כולם כירושלים.
● **לא למה את קוראת. מה את קוראת.**
תראה.
אני רואה. אהבה בימי כולירה.
אתם מחפשים משהו?
● **אולי יש איזה פוסטר מעניין על הקיר. דייד בך-גוריון, שימעון פרס, משהו.**

אין. הקיר ריק, המחשב עטוף בניילון מע' קר, והאשה הזאת שולחת אותנו למקום שבו נוכל למצוא את התמונה של מנהיג מיפלאה העבודה: תלכו למישרד-האוצר, "היא מצי' עדי, יש לו שם הרבה עוזרים ואנשים, וכל הקירות מלאים בפוסטרים שלו. תלכו לשם. מאיזה עיתון אתם?"

נוער העבודה

כין הקומות השקטות שועט נוער-העבודה. בחור ממושקף ורציני גורר אחריו שלושה נע' רים חסרי-קייטנה. הם נעצרים במיון שבק"ר מה הרביעית, והממושקף נעמד מול החלון הפונה אל הים, מתחבר לטלפון שליד הרלפק, ומדבר החוצה. "אם תסתכלי מהחלון תוכלי לראות אותי", הוא אומר כשימחה ומהחלון של הבית שבצד השני של רחוב הירקון, זה שעל המירפסת העלילית שלו תלוי שלט גדול, נוער העבודה, הוא מקבל כנראה איזה איתות שגורם לו לחייך.

כרטיס חבר

כל האנשים בבית מיפלאה-העבודה ברחוב הירקון 110 מסתובבים עם כרטיס-חבר ביד. זה לא בריוק כרטיס-חבר. זה כרטיס כחול גדול, עם חורים לכל אחד מימי החודש. כל חור עבור ארוחה במיון של הבניין.

פוסטרים

בחדר של הרוברת, שנמצאת עכשיו ביר"ר שלים, באמצע הישיבה החשובה של לישיבת מיפלאה-העבודה, יש פוסטר. מתחת לכותרת "השתנות" מצוייר רצף של פורטרטים. מצד ימין יצחק שמיר, מצד שמאל צ'רלי צ'פלין, ובאמצע תיעוד המטמורפוזה. עכשיו, צריך רק להבין את הכוונה: האם במיפלאה-העבודה צ'רלי צ'פלין נהפך לשמיר, או שמיר הופך לגאון הקולנוע של כל הזמנים? משהו כאן לא מבין משהו יסודי מאוד. בחדר של גלית, המוכירה של המזכיר, מיכה חריש (לפרוש או לא? תאמין לי, אני חצוי): אני מאמין, יש פוסטר ענק. בך-גוריון נשען על הכותל המ' ערבי. הראש המפורסם ביותר של העם היהודי אסוף בידיים שפוסות, ובמרכז הרעמה בו אם כיפה גדולה. זה חדר שנעים להתמתן בו אם אתה בא לשיחות קואליציוניות מטעם אגודת ישראל.

לא מתראיינת

אני לא מתראיינת, היא אומרת לי בת' קיפוח של שר-אוצר-ערב-פיחות, ולא יעזור לך כלום. אני גם לא מוכנה לדבר על כלום, כי לא. ואל תחשוב שאני לא יודעת. אוהו, מה שאני יודעת. אבל זה דברים מהמיטבה, ואני לא אספר אותם. אולי כשאני אעזוב פה את העבודה אני אלק לעיתון שלך, ואני אמכור לכם את הסקופים של המאה. אבל אני לא מדברת על כלום, ואני לא אדבר, אפילו שאני מכירה את כולם, ואחרי שמכירים את כל הגדולים מקרוב, אז רואים שזה לא משהו מיוחד, חוץ משימעון, שהוא באמת משהו, וכולם עושים לו עוול, ולא מגיע לו.
● **את לא צריכה לדבר. כבר דיברת.**
מה פתאום דיברתי?

- פורשים?
- לא.
- למה לא?

אנחנו משחקים במישחק השתקנים, שזו גירסה משוכללת למישחק הוררת העיניים. מי ידבר ראשון. אני מנצח. "כי יש יותר מירי אינטרסים אמיתיים. משק, כלכלה, אתה מבין. אי אפשר להפקיר את הכל לליכוד."

בית שמש

תבוא לישיבת הלישכה הבאה, מבקשים ממני בין הקומות, כדאי לך. היא תהיה בבית-שמש.
● **עיר העגבניות שחזרה בי תשובה?**
נכון מאוד.

הדין המדיני

אחרי שכולם גמרו לאכול, והתחפפו מהמיוזון שבקומה הרביעית, התחיל הדין המדיני. המיוזון נראה כמו הכלאה בין חדר אוכל קיבוצי קטן ובין מיטבחון של מחלקת-הנשים בבית-החולים הקרייה, והוא שונה מאוד מהמיוזון של מצודת-יואב, למשל, שנראה כמו חומסיה בתחנה המרכזית.

אפשר להצטרף?

השולחן המדיני מביט בי, ומאשר. למה לא, בכבוד.

מה אתן אומרות?

חמש הנשים, עובדות המיוזון, שנחות קצת על כוסי-הקפה שלהן, מביטות זו בזו, ומדברות יחד, עד שאסתי, הפרסייה היפה, ממגנטת אליה את כל המבטים, והיא עכשיו הדוברת היחידה:

● **לא יפרשו, ולא צריך שיפרשו. הלוואי וכולם יהיו ביחד.**

אנינשאלה, מאשרות הנשים עם תגר עות'ידיים האומרות אחרות, אנינשאלה.

● **אולי חברייה-כנסת יחליטו אחרת?**

מה חברייה-כנסת, איזה חברייה-כנסת. אני יותר טובה מחברייה-כנסת.

● **נכון. הגדולים נעשים גדולים בגללנו.**

כולם רוצים רק את הכסא. בשביל זה מחברים את הכסאות לרצפה, שהם לא יקחו איתם את הכיסאות.

● **למה אף אחד לא דואג לחיילים שלנו? הבנים נותנים שלוש שנים, ואת הנשמה, ואחר כך הם נוסעים לחוף-לארץ, כי אין עבודה.**

אין עבודה. זה לא נכון מה שאומרים שיהודים לא רוצים לעבוד. כן רוצים, אבל אין עבודה.

● **תגיד לי, אולי תגיד לי אתה למה אף אחד לא מדבר על החיילים שלנו? למה כשערכי מקבל קצת עושים כזה רעש, וכשחייל שלנו זורקים עליו אבן, אף אחד לא יוצא בשבילו? למה זה ככה?**

● **הצבעתן ל"עבודה"?**

בטח. כולנו מצביעות למיפלאה. איי-אפי שר ללכת נגד מי שנותן לך לחם, לא?

● **ואיך פרס?**

מתק.

● **ורבין?**

הכי טוב. אין כמו רבין. פרס גם כן, אבל רבין, הוא הכי בסדר. הוא הכי מבין.

● **איללה, נועלת המבוגרת את הדין המדיני, די עם פוליטיקה. מי באה ליס?**

הרדיו

ברדיו, המכשיר הפעלתני ביותר בבית של מיפלאה-העבודה ביום הגורלי של ישיבת-ה' לישכה, מגיעות כבר הפרשנויות מירושלים. כל הפרשנים, המומחים למאורעות שהיו, מנסים לייצר את המשבר הגדול, שיפרנס אלף מהדורות חדשות ומאות עיתונים. כן יפרשו. לא יפרשו. פרס לא ילך לעימות מול רבין (שבו הוא יפסיד), ולא נגד הליכוד בבחירות (שבהן בוודאי יפסיד). פרס כן ילך, והוא בעצמו אומר את זה. דיבורים.